

2 TRINH NỮ TỬ VÌ ĐẠO TRUNG HOA

Làng Công Giáo Trung Hoa Phương Gia Trang trong những ngày mùa hè năm 1900 thật náo động. Mọi người xôn xao lo lắng vì hung tin bọn giặc Quyền Phi đang lùng bắt và thẳng tay giết hại người Công Giáo, bắt luận đàn ông đàn bà, người già trẻ em. Chúng hung hăng như những tên khát máu và cuồng dâm.

Các tín hữu Công Giáo làng Phương Gia Trang bỗng bầy nhau chạy trốn sang những làng không Công Giáo. Trong số những người chạy trốn có gia đình của **hai trinh nữ Têrêxa Trần Kim 25 tuổi và Rosa Trần Ái 22 tuổi**.

Tuy là hai chị em ruột có chung lòng nhiệt thành và đạo đức nhưng tính tình hai cô hoàn toàn trái ngược nhau. Trong khi Têrêxa Kim trầm tĩnh, ít nói và nghiêm trang thì Rosa Ái nhanh nhẹn, vui tươi, linh hoạt và đôi khi rất tinh nghịch!

Trên chiếc xe bò chở gia đình chạy trốn, ngoài hai cô Kim và cô Ái, còn có hiền mẫu, bà dì và ba anh em họ là Phêrô 17 tuổi, Stêphanô 12 tuổi và Stanislaô 9 tuổi. Ngoài ra còn có hai người đàn ông đánh xe bò.

Chiếc xe bò chở nhóm người chạy trốn từ từ tiến ra khỏi làng cách bằng an vô sự. Ai nấy âm thầm mong cho mau đến đích. Nào ngờ dưới ánh trăng mờ của một đêm hè tháng 7, một toán lính gươm giáo xuất hiện và chặn đứng chiếc xe bò. Đó là mấy tên giặc Quyền Phi. Một tên lính cất tiếng hỏi:

- Mấy người đi đâu?

Cô Têrêxa Kim trả lời thay cho tất cả:

- Chúng tôi đi sang làng bên cạnh!

Viên đội trưởng của toán lính la lớn:

- Họ là những người Công Giáo đó! Hãy giết hết đi!

Một trong hai người đánh xe bò liền phủ phục trước bọn lính và nói:

- Đừng giết chết họ! Họ là đàn bà con gái đâu có làm gì nên tội!

Thay cho câu trả lời, tên đội trưởng rút gươm đâm chết ông ta, rồi thẳng tay giết luôn ba cậu trai và hai người đàn bà. Còn lại hai cô Kim và cô Ái. Bọn lính định lôi hai cô xuống, nhưng hai cô la lớn:

- Đừng đụng đến chúng tôi! Để tự chúng tôi xuống xe!

Câu nói cứng rắn đanh thép, khiến bọn lính phải vâng lời.

Vừa xuống khỏi xe, hai cô trinh nữ Công Giáo quì ngay xuống đất như chờ đợi giây phút hiến dâng trọng đại. Mấy tên lính thấy hai cô thanh nữ trẻ đẹp liền đổi ý, không muốn giết chết hai cô. Tên đội trưởng nói:

- Hai cô theo chúng tôi và sẽ được cứu sống!

Nghe hắn nói, hai cô hiểu ngay cuộc sống trinh khiết của mình sẽ gặp hiểm nguy, nên hai cô quì yên tại chỗ lớn tiếng kêu cầu:

- Lạy Đức Chúa GIÊSU, xin cứu chúng con! Lạy Đức Mẹ MARIA Rất Thánh, xin phù hộ gìn giữ chúng con!

Một tên lính đứng gần cô Rosa Ái, giơ tay định lôi cô đi, nhưng cô Ái dùng hết sức mạnh giơ tay tát cho tên lính một cái tát "tá hỏa tam tinh"! Tên lính liền xô cô té xuống và dùng gươm giết chết cô tức khắc. Cô Rosa Ái trút hơi thở cuối cùng trong khi hai tay giơ lên cao và miệng thì thào danh thánh "GIÊSU! GIÊSU!"

Còn lại một mình cô Têrêxa Kim. Cô Kim vốn bản tính nhút nhát. Cô sợ hãi và nói với mấy tên lính:

- Xin đừng giết tôi! Xe bò này và tất cả tiền của tôi có, tôi xin trao cho các ông, nhưng đừng giết tôi!

Tên đội trưởng nói:

- Được rồi! Vì cô sợ chết nên cứ theo chúng tôi, chúng tôi không giết cô đâu!

Nghe vậy, cô Têrêxa Kim bỗng trở nên can đảm. Cô đang đứng trước một chọn lựa. Không phải giữa tiền của và sự sống, nhưng là giữa sự sống và đức trinh khiết. Cô kêu cầu danh thánh Đức Chúa GIÊSU hai ba lần rồi nói với mấy tên lính:

- Không! Tôi không theo các ông, cứ giết tôi đi!

Thế là bọn lính dùng gươm giết chết cô trinh nữ Công Giáo Trung Hoa như đã giết chết trọn gia đình cô.

... "Em là đóa thủy tiên của Sa-rôn đồng bằng, là bông huệ thắm hồng trong thung lũng. Bạn tình tôi giữa đoàn thiếu nữ có khác gì cánh huệ giữa bụi gai .. Bạn tình của anh hỡi, nàng đẹp tựa Tia-xa, duyên dáng tựa Giêrusalem, oai hùng như đạo binh chinh tề hàng ngũ .. Xin đặt em như chiếc ấn trên trái tim anh, như chiếc ấn trên cánh tay anh. Phải, tình yêu mãnh liệt như tử thần, cơn đam mê dữ dội như âm phủ. Lửa tình là ngọn lửa bùng cháy, một ngọn lửa thần thiêng .. Đây em gái của anh, người yêu anh sắp cưới, em là khu vườn cấm, là dòng suối canh phòng nghiêm mật, là giếng nước chiêm phong, là địa đàn xanh non mầm thạch lựu đầy hoa thơm trái tốt: nào hoa móng, cam tùng, cam tùng với huỳnh khương, nào đinh hương, nhục quế với mọi thứ nhũ hương, nào mộc dược, lô hội cùng mọi thứ kỳ hương, dị thảo. Em là giếng nước giữa hoa viên, là hồ chứa nước nguồn từ dãy núi Libăng chảy xuống" (Sách Diễm Ca).

(Celestino Testore, S.I, "Sangue e Palme e Corone sul Fiume Giallo", Curia Generalizia della Compagnia di Gesù, 1955)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt